

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Rusnac Vladimir, prin intermediul avocatului Macovei Gheorghe,

în cauza civilă la cererea înaintată de Rusnac Vladimir către Rusnac Vera și Moldovan Iulia, intervenienți accesorii Liogchii Victoria și Caraulan Cristina cu privire la partajarea apartamentului nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 100, prin atribuirea întregului bun în proprietatea exclusivă a lui Rusnac Vladimir și compensarea Verei Rusnac din contul lui Rusnac Vladimir a sumei cu titlu de echivalent al aportului depus în timpul căsătoriei pentru apartamentul menționat,

și la acțiunea reconvențională formulată de Rusnac Vera către Rusnac Vladimir cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra apartamentului nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 100, partajarea proprietății comune în devălmășie prin atribuirea în proprietatea lui Rusnac Vladimir și Rusnac Vera a câte ½ cotă-parte ideală din bunul imobil și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de Rusnac Vladimir, prin intermediul avocatului Macovei Gheorghe, și Rusnac Vera, prin intermediul avocatului Barbăneagră Sergiu, fiind menținută hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă:

La 01 februarie 2018, Rusnac Vladimir a depus cerere de chemare în judecată către Rusnac Vera cu privire la desfacerea căsătoriei și împărțirea pe cote-părți egale a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 100, ap. 9, care constituie proprietate comună în devălmășie.

Prin încheierea din 09 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, pretenția privind împărțirea pe cote-părți egale a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 100, ap. 9, care constituie proprietate comună în devălmășie, formulată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rusnac Vladimir către Rusnac Vera cu privire la desfacerea căsătoriei și împărțirea

proprietății comune în devălmășie, a fost separată într-un proces aparte, fiind repartizată, la 31 octombrie 2018, judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani – Petru Harmaniuc.

În motivarea acțiunii privind partajul bunului imobil, s-a indicat că la 22 ianuarie 1984, Rusnac Vladimir a încheiat căsătoria cu Rusnac Vera, iar în timpul căsătoriei, fiind membru al C.C.L. nr. 157, a procurat apartamentul nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 100, care aparține lui Rusnac Vladimir și Rusnac Vera cu drept de proprietate comună în devălmășie în cote-părți egale.

Potrivit reclamantului, ca urmare a desfacerii căsătoriei, proprietatea comună compusă din bunul imobil menționat, urmează a fi împărțită pe cote-părți egale.

Pe parcursul examinării cauzei, în ședința de judecată din 11 decembrie 2018, la cererea reclamantului Rusnac Vladimir, în procesul pendinte a fost antrenată în calitate de copârâtă – fiica Moldovan Iulia, iar în ședința din 05 martie 2019, în procesul pendinte au fost antrenați în calitate de intervenienți accesorii fiicele Liogchii Victoria și Caraulan Cristina.

În ședința de judecată din 10 iulie 2019, Rusnac Vladimir a depus o cerere de completare a temeiului acțiunii și de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat împărțirea apartamentului nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 100, prin atribuirea întregului bun în proprietatea exclusivă a lui Rusnac Vladimir și compensarea lui Rusnac Vera a sumei de 9292 euro din contul lui Rusnac Vladimir cu titlu de echivalent al aportului depus în timpul căsătoriei pentru apartamentul menționat.

În motivarea acestei cereri, reclamantul a menționat că potrivit certificatului nr. 402 din 01 aprilie 1992, eliberat de C.C.L. nr. 157, doar Rusnac Vladimir a fost membru al C.C.L. nr. 157 și anume în temeiul acestei calități a avut dreptul de a primi și de a se instala în apartamentul nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 100, totodată, conform certificatului menționat, Rusnac Vera nu a fost membru al C.C.L. nr. 157 și nu a avut niciun drept de a primi apartamentul din speță, aceasta obținând doar dreptul de a locui împreună cu soțul și copiii în același spațiu locativ. Astfel, la momentul obținerii calității de membru al C.C.L. nr. 157, Rusnac Vladimir a achitat 40% din valoarea apartamentului, care conform certificatului eliberat de C.C.L. nr. 157 cu nr. 402 din 01 aprilie 1992, era în total în sumă de 13140 ruble și a obținut dreptul asupra primirii apartamentului în proprietate cu condiția achitării prețului acestuia. Din același certificat mai rezultă că, prețul apartamentului a fost achitat integral la 06 februarie 1992, în timpul căsătoriei și din mijloace comune.

Totodată, reclamantul a subliniat că, în conformitate cu art. 122 alin. (4) și art. 123 din Codul cu privire la locuințe din 03 iunie 1983, pct. 52 din Statutul model aprobat prin Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 338 din 08 octombrie 1984 cu privire la aprobarea Statutului-model al cooperativei de construire a locuințelor din RSS Moldovenească, apartamentul nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXX, 100, aparține cu drept de proprietate doar membrului C.C.L. nr. 157 - Rusnac Vladimir, iar fosta soție, Rusnac Vera, poate pretinde doar la $\frac{1}{2}$ din mijloacele bănești achitate pentru apartament în timpul căsătoriei, și anume $\frac{1}{2}$ din 60% din prețul apartamentului, calculat conform informației prezentate de bursa imobiliară LARA.

În ședința de judecată din 21 noiembrie 2019, reprezentantul părții Rusnac Vera, avocatul Barbăneagră Sergiu, a depus referință, prin care a solicitat

respingerea acțiunii concretizate ca fiind neîntemeiată, or, apartamentul nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 100, a fost dobândit de către Rusnac Vladimir și Rusnac Vera în timpul căsătoriei și constituie proprietate comună în devălmășie.

Totodată, în ședința de judecată din 21 noiembrie 2019, reprezentantul pârâtei Rusnac Vera, avocatul Barbăneagră Sergiu, a depus acțiune reconvențională, prin care a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra apartamentului nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 100, numărul cadastral XXXXXXXXXXXX, partajarea proprietății comune în devălmășie prin atribuirea în proprietatea lui Rusnac Vladimir și Rusnac Vera a câte ½ cotă-parte ideală din bunul imobil menționat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Rusnac Vladimir către Rusnac Vera și Moldovan Iulia, intervenienți accesorii Liogchii Victoria și Caraulan Cristina cu privire la partajarea apartamentului nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 100, prin atribuirea întregului bun în proprietatea exclusivă a lui Rusnac Vladimir și compensarea Verei Rusnac din contul lui Rusnac Vladimir a sumei cu titlu de echivalent al aportului depus în timpul căsătoriei pentru apartamentul menționat, s-a respins ca fiind neîntemeiată. Acțiunea reconvențională formulată de Rusnac Vera către Rusnac Vladimir cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra apartamentului nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 100, partajarea proprietății comune în devălmășie prin atribuirea în proprietatea lui Rusnac Vladimir și Rusnac Vera a câte ½ cotă-parte ideală din bunul imobil și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a admis parțial. Bunul imobil număr cadastral XXXXXXXXXXXX, ce constituie apartamentul nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 100, s-a recunoscut proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Rusnac Vladimir și Rusnac Vera. S-a atribuit în proprietatea lui Rusnac Vladimir și Rusnac Vera a câte ½ cotă-parte ideală din bunul imobil cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXX, ce constituie apartamentul nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 100. S-a încasat de la Rusnac Vladimir în beneficiul Verei Rusnac suma de 5834 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii reconvenționale. În rest, pretențiile din acțiunea reconvențională în partea compensării cheltuielilor de asistență juridică, s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de Rusnac Vladimir, prin intermediul avocatului Macovei Gheorghe, și Rusnac Vera, prin intermediul avocatului Barbăneagră Sergiu, fiind menținută hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că apartamentul nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 100, număr cadastral XXXXXXXXXXXX, a fost dobândit de către foștii soți Rusnac Vladimir și Rusnac Vera în timpul căsătoriei și constituie proprietate comună în devălmășie a soților, care la data depunerii acțiunii reconvenționale este pasibil de a fi partajat pe cote părți egale ideale, or, la caz, nu a fost demonstrat contrariul faptului că, aportul lui Rusnac Vladimir și a Verei Rusnac la dobândirea apartamentului nr. 9 din mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 100, număr cadastral XXXXXXXXXXXX, nu ar fi egal, acest fapt determinând existența unei prezumții legale a dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra bunului supus partajului.

La 17 mai 2021, Rusnac Vladimir, prin intermediul avocatului Macovei Gheorghe, a contestat cu recurs decizia din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 31 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii formulate de Rusnac Vladimir.

La 14 septembrie 2021, Rusnac Vera, prin intermediul avocatului Barbăneagră Sergiu, a depus referință, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Rusnac Vladimir, prin intermediul avocatului Macovei Gheorghe, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 februarie 2021 și expediată participanților la proces la 11 martie 2021 (f.d. 130, vol. II), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 17 mai 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina

recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Rusnac Vladimir, prin intermediul avocatului Macovei Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Rusnac Vladimir, prin intermediul avocatului Macovei Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru